

A Honvéd Vezérkar főnök köszöntője a magyar katonazene napja alkalmából

Katonazenész Tisztek, Altisztek!

Hölgyeim és Uraim!

Tisztelettel és elismeréssel köszöntöm Önöket a magyar katonazene napjának ünnepén!

Kilenc éve immár, hogy fejet hajtunk katonazenész elődeink tiszteletére, és kilenc éve köszöntjük Önöket, katonazenészeket.

Riadó kürtök, harsogó trombiták, dobok pergése – évszázadok hosszú során változó sajátos fúvószeneművészet, amely keletkezése óta magában hordja mindazt, amiért a zene a fegyverek társául szegődött. A magyar zenetörténet megannyi emléket hordoz a fúvós hangszerek hadi felhasználásáról és sok esetben a legendák ködébe burkolózva állít emléket a katonazene történelmi jelentőségének.

A katonáskodás, és a muzsika az évszázadok során szorosan összefonódott, gyakorlatilag egyidős ezeréves történelmünkkel. Gondoljunk csak a katonai dalokra, indulókra, táncokra, a csatára buzdító zenekarokra. A fúvósok és a dobosok a hadi marsokhoz biztosították az ütemet, jelezték a csatazajban a csapat helyzetét, a hadmozdulatok irányát – az összecsapások szüneteiben pedig üdítették a harcosok lelkét. A katonazene a csapatot egységbe forrasztotta, az ellenséget elrettentette, a civil élet eseményeit színesítette, a jövő hadserege építését szolgálta. De a helyőrségek mindennapi életét is átszötte: ébresztő, takarodó, ezred sorakozó formájában. Az újoncozások során, a régmúlt sorozások alkalmával is gyakran felharsantak a verbunkos nóták, békeidőben pedig maguk a települések igényelték a katonai felvonulások, díszmenetek főszereplőit: a katonazenekarokat.

Ma, a magyar katonazene nemzeti érték, a Magyar Honvédség kultúrájának, történelmének szerves része, egyben jelene és jövője. Olyan érték, melyre mindannyian büszkék lehetünk.

Azt szoktuk mondani: a zene nem ismer határokat. Híd önmagunk, közösségeink, nemzetünk és az emberiség, korosztályok és a nemzedékek, múlt és jövő, országok, és kontinensek között. És híd a civil-katonai együttműködésben is.

A zene mindenkire hat, minőségi szórakozást nyújt a társasági életben, de érzelmeinket fejlesztve, figyelemre, alkalmazkodásra, együttműködésre készítve gazdagítja az egyén életét is. Egyes vélemények szerint a zene, a dallamok mindig ott vannak a fejünkben, de csak időnként dúdoljuk, ritkán énekeljük, és csak elszórtan jegyezzük le. Választott hivatásuk talán ezért is irigylésre méltó, mert Önök nap, mint nap szabad utat engedhetnek a muzsikának, szó szerint: életük meghatározó része. Magas fokon alkotnak, hívek elődeikhez, akik a magyar kultúra részévé tették a zenét.

Tisztelt Katonazenészek!

Önök az évek során jelentős, hazai és nemzetközi rendezvényeken szereztek elismerést, a klasszikus-komoly és a katonazene iránti szeretetükkel, bizonyítva áldozatos szakmai munkájukat és az ezirányú elhivatottságukat. Kérem, továbbra is ápolják és gyarapítsák elődeink által ránk hagyományozott művészeti örökséget, aktívan hozzájárulva ahhoz, hogy a zenei paletta tovább színesedjék, gazdagodjék. Tartsák szem előtt, hogy nem csak katonai hivatásukkal, hanem zenészi alkotásukkal is szolgálják hazánkat, szolgálják a Magyar Honvédséget.

A magyar katonazene napja alkalmából valamennyi katonazenésznek megköszönöm a magas szintű munkát, helytállást és szakmai elkötelezettséget. Kívánom, hogy továbbra is sikeresen szolgálják a Magyar Honvédséget, további munkájukhoz pedig kívánok Önöknek erőt, egészséget és katonaszerencsét!

Dr. Benkő Tibor
vezérezredes